

STRATEGICKÉ POTŘEBY PRŮMYSLU V LETECH 2008 - 2011

Česká republika může mít oprávněné ambice stát se znalostně technologickým centrem Evropy s rychle rostoucí ekonomikou i životní úrovní, vysokou zaměstnaností a schopností konkurovat v celosvětovém měřítku. Tato přeměna se však nikdy neobejde bez klíčové role tuzemského průmyslu.

Průmysl je v České republice historicky tvůrcem národního bohatství a dlouhodobým tahounem tuzemského hospodářského růstu a v této roli je nenahraditelný. Průmyslová výroba se může opřít o silnou tradici, zkušenost a zázemí a všechny tyto přednosti využít nejen na půlmiliardovém společném trhu Evropské unie.

Pokud má česká ekonomika udržet současná tempa ekonomického růstu zaručující přiblížení úrovni vyspělých zemí EU, nemá jinou alternativu, než provést řadu strukturálních změn. Těžiště konkurenceschopnosti se nesmí v budoucnosti zaměřovat pouze na nízké náklady, ale stále více na schopnosti využít technický rozvoj, inovace a vzdělávání.

K naplnění vize znalostní ekonomiky založené na rozvinutém průmyslu s vysokou přidanou hodnotou a sofistikovaných službách stále existuje velké množství překážek. Firmy se potýkají s nepřehlednou legislativou a špatnou vymahatelností práva, trpí nedostatkem pracovních sil v potřebné struktuře a nepružným trhem práce. I přes jednoznačnou exportní orientaci ekonomiky se stále odsouvá přijetí společné evropské měny. Pomalu se uskutečňuje nutná podmínka vstupu do eurozóny, reforma veřejných financí. Chybí výrazná a efektivní podpora výzkumu a vývoje. Slabinou je nedostatečná spolupráce vysokých škol a vědeckých pracovišť se soukromými společnostmi, která se projevuje v nízké míře využitelnosti výsledků výzkumu. Klíčovým problémem je kritický stav dopravní infrastruktury a její malé napojení na evropské síť. Výrazně podceněna zůstává i koncepce zabezpečení energetických zdrojů. Hrozící nedostatek energetických zdrojů v mezinárodním měřítku zvyšuje riziko nedostatečnosti energetických zdrojů pro ČR. Česká republika také nedostatečně využívá možností, které nabízí mezinárodní prostředí, a to ať již na poli ekonomické diplomacie, nebo v kontextu Evropské unie. Blížící se předsednictví ČR v EU je jedinečnou příležitostí otevřít problémy, které limitují hospodářský růst v Evropě.

Strategické potřeby průmyslu v ČR jsou v tomto dokumentu rozděleny na šest prioritních oblastí, na kterých stojí konkurenceschopnost nejen průmyslu samotného, ale celé tuzemské ekonomiky. Svaz průmyslu a dopravy ČR jasně deklaruje ochotu potřebným změnám napomáhat a aktivně hledat možná řešení, která přispějí k dalšímu zvyšování kvality a výkonnosti tuzemského průmyslu.

INSTITUCIONÁLNÍ PROSTŘEDÍ

Podnikatelské prostředí je ovlivňováno nekoordinovanou legislativní činností. Právní regulace vzniká velmi často na základě politického požadavku, okamžité situace či pouze deklarovaného požadavku EU. Tvorba norem probíhá bez pevně stanovených pravidel, bez kvalitní analýzy potřebnosti regulace a bez minimální zpětné vazby na dotčené subjekty. Formální stránka legislativního procesu nevyužívá informační technologie, neexistuje právně relevantní elektronická sbírka konsolidovaných znění právních předpisů. Klíčovým problémem je malé využití metody RIA, která umožňuje analýzu dopadů připravovaných legislativních norem. Její aplikace probíhá velmi liknavě a formálně. Legislativní proces trpí také absencí analýzy dopadů pozměňovacích návrhů z Poslanecké sněmovny, které mnohdy mění podstatu přijímaných norem. Činnost státní správy je byrokratická, nepružná a tvoří zbytečné překážky podnikání.

Zásadním úkolem pro příští období bude vytvoření podmínek pro rychlé přijetí společné měny. To vyvolává potřebu přijmout reálný program reformy veřejných financí. Pro podnikatelskou sféru je rovněž důležité, aby měla dostatek času pro adaptaci. Termín přijetí eura musí být stanoven minimálně tři roky dopředu včetně informování o technických podmínkách změny.

Přijaté změny v rámci reformy veřejných financí sice jdou správným směrem, ale jsou málo ambiciózní, neznamenají výrazné snížení daňového zatížení, nezjednodušují daňovou legislativu a neobsahují v dostatečné míře prvky zrovnoprávnění vztahu mezi daňovým poplatníkem a správcem daně. Jejich příprava se místo věcné diskuse přesunula do roviny politických jednání. K výrazným změnám chybí odvaha.

Kvalita podnikatelského prostředí je zhoršována neodůvodněnými požadavky environmentálních zákonů a předpisů, které obsahují zbytečně tvrdá a zpřísnující ustanovení jdoucí nad rámec legislativy EU. Zároveň nejsou využívány možnosti pro adaptaci průmyslových podniků, které směrnice připouštějí. A to v době, kdy v EU začíná převládat požadavek důsledných analýz dopadů před přijetím legislativy. Nezvažování dopadů na ekonomickou výkonnost znamená vážné riziko a přijaté zákony v důsledku staví tuzemské průmyslové podniky do nerovnoprávného postavení a odrazují zahraniční investory od podnikatelských aktivit v ČR.

Legislativa

- Důsledně implementovat systém průběžně prověřující potřebu regulace a její dopady – Systém RIA.
- Vytvořit lhůty pro průběh legislativního procesu.
- Prověřit potřebu a šíři právních norem ovlivňujících podnikatelské prostředí.
- Zavést elektronickou Sbírkou zákonů.

Veřejná správa

- Průběžně snižovat administrativní zátěž podnikatelů.
- Aplikovat princip editační povinnosti nejen na úseku správy daní, ale u všech orgánů státní správy rozhodujících o právech třetích osob.
- Profesionalizovat státní správu s cílem zvýšit stabilitu správních orgánů.

- Ve veřejných zakázkách preferovat prověřené technologie s vysokou úrovní.

Daně a jejich správa

- Snížit neúměrně vysoké vedlejší náklady práce. Mírně snížit složenou daňovou kvótu na principu poklesu přímých a zvýšení nepřímých daní s cílem stimulovat ekonomický růst.
- Zjednodušit daňovou legislativu při zachování národohospodářských priorit.
- V zákoně o rozpočtovém určení daní zvýšit podíl obcí a krajských samospráv na vybraných daních, a tím stimulovat jejich zájem na rozvoji podnikání.
- Jednoznačně určit a zjednodušit pravidla vymezující práva a povinnosti správce daně a daňového poplatníka a zrovnoprávnit jejich vztah.

Přijetí společné měny

- Zpracovat a přijmout realistický program rychlého přijetí eura, obsahující jasně stanovená pravidla a termín s dostatečným předstihem.

Udržitelná environmentální politika

- Vyhodnotit stav Auditů environmentální legislativy, pokračovat v jeho činnosti a závěry využít k dalším změnám zákonů s cílem odstranit zbytečné bariéry rozvoje hospodářství jdoucí nad rámec již tak přísných předpisů EU.
- V oblasti emisí CO₂ (Národní alokační plán, snižování emisí u motorových vozidel) přijímat jen taková rozhodnutí, která nebudou znevýhodňovat tuzemský průmysl.
- Roztříštěný partikulární přístup nahradit integrovaným a konzistentním „Kodexem“ práva životního prostředí.
- Spolupracovat s průmyslem při zavádění environmentálních technologií a podpořit jeho zapojení do nadresortních a nadnárodních iniciativ.
- Důsledně komunikovat environmentální politiku s podnikatelskou sférou.

LIDSKÉ ZDROJE A TRH PRÁCE

Stále se prohlubující rozpor mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce je alarmující a z hlediska ekonomického růstu jej lze považovat za klíčové ohrožení. Zatímco v nedávné minulosti se projevoval tento problém spíše lokálně, dnes stále více firem podmiňuje realizaci svých podnikatelských záměrů vytvořením potřebné nabídky na trhu práce. Největší nedostatek se projevuje u technických profesí, a to na všech kvalifikačních úrovních. Nízké počty absolventů technických škol vzhledem k požadavkům trhu práce vytváří vážné riziko i do budoucnosti.

Disproporce na trhu práce a jeho nízká pružnost způsobují, že ani stávající kvalifikační a profesní potenciál není plně využíván. Nevyhovující je také adaptabilita pracovní síly, mimo jiné i kvůli nefungujícímu systému dalšího vzdělávání. Systém sociální politiky navíc nedostatečně motivuje nezaměstnané k hledání pracovní příležitosti.

Přestože ČR dosahuje v rámci EU srovnatelných hodnot v zapojení populace do pracovního procesu, lze tuto úroveň cílevědomou politikou zvýšit na úroveň nejméně úspěšných zemí EU. K tomuto cíli bude třeba zásadně změnit systém fungování trhu práce, zejména v přístupu a prioritách cílené přípravy na výkon povolání, v sociální politice i v pružnějším pracovním zákonodárství.

Lidské zdroje a vzdělávání

- Změnit systém řízení vysokých škol na manažerský. Realizovat a trvale vyhodnocovat reformu školské soustavy s cílem zajistit soulad mezi strukturou studijních oborů a prioritními požadavky trhu práce. Vytvořit systém analýz vývoje odvětví a oborů z hlediska požadavků na profesní strukturu a kompetence.
- Zavést systém hodnocení a měření úspěšnosti škol, které by vycházelo z vyjádření zaměstnavatelů o efektivnosti přípravy a úspěšnosti absolventů v praxi.
- U projektů vysokých škol vázat přístup k veřejným prostředkům na kofinancování soukromým sektorem.
- Upravit rámcové, školní a modulové vzdělávací programy a metody výuky. Použít k tomu výstupy systému nastaveného v projektech „Národní soustavou povolání“ a „Národní soustavou kvalifikací“.
- Stanovit kvalifikační standardy pro systém počátečního a dalšího vzdělávání a pro systém ověřování a uznávání dalšího vzdělávání. Posílit činnost a kompetence sektorových rad, které umožňují vyjádřit poznatky z praxe.
- Zpracovat akční program realizace vládní Strategie celoživotního učení.
- Znovu vytvořit a využívat institut Rady pro rozvoj lidských zdrojů za účasti sociálních partnerů.
- Podpořit motivaci studentů i chápání vysokých škol jako služby zavedením odloženého školného doplněného o systém sociálních stipendií.
- Snížit nepřímé náklady na studium realizací systému uznávání neformálního vzdělávání.
- Zvýšit počet absolventů přírodovědných a technických oborů za předpokladu udržení a zvýšení jejich kvality.
- Dále rozšiřovat praktičtější zaměřené vyšší odborné a bakalářské studium.
- Nadále podporovat spolupráci zaměstnavatelů a středních odborných škol i vysokých škol v oblasti výkonu praxe studentů v rámci výuky – zapojením zaměstnavatelů do vzniku školních vzdělávacích programů, výuky a praxe.
- Podpořit zavedení projektově řízené výuky zaměřené na získání prezentačních a manažerských dovedností, týmové spolupráce, včetně znalostí o zahájení podnikání.

Trh práce a legislativa

- Liberalizovat pracovněprávní vztahy a odstranit úpravy, které jsou neodůvodněnou ekonomickou zátěží pro zaměstnavatele. Umožnit zaměstnavatelům pružně reagovat na požadavky trhu práce.
- V sociálních systémech výrazně posílit prvky stimulující zájem o přijetí zaměstnání, zejména dlouhodobě nezaměstnaných s nízkou kvalifikací.

- Podpořit rekvalifikaci lidí, kteří se starali o děti a nebyli delší dobu ekonomicky aktivní – rozšířením programů na zvýšení nezbytných dovedností potřebných pro uplatnění na trhu práce.
- Zvýhodnit tvorbu vhodných pracovních míst pro tzv. obtížně zaměstnatelné skupiny obyvatelstva, zejména starší osoby (např. snížit odvody na sociální zabezpečení osobám starším 55 let).
- Odstranit existující zákonné překážky, které znevýhodňují zaměstnávání osob po dosažení důchodového věku.
- Přijmout legislativu umožňující zaměstnávání cizinců ze zemí mimo EU, jejichž profesní a kvalifikační profil umožňuje krátkodobě krýt strukturální nedostatek v nabídce na trhu práce (systém zelených karet).
- Důsledně užívat stávající legislativu, která v rámci pravidel hospodářské soutěže a potírání nekalé konkurence neumožní zaměstnávat „načerno“.

VÝZKUM, VÝVOJ, INOVACE

Přestože je všeobecně uznáván klíčový význam výzkumu, vývoje a inovací pro zajištění trvalého ekonomického růstu a konkurenceschopnosti, realita tomu v ČR neodpovídá. Objem státní finanční podpory výzkumu a vývoje sice roste, závazek vlády dosáhnout v roce 2010 výše 1 % HDP z veřejných peněz bez započtení finančních zdrojů z EU však zřejmě splněn nebude.

Nízká míra finanční podpory ze strany státu nepředstavuje jediný problém. Neméně důležitá je i skutečnost, že výsledky neodpovídají vynaloženým prostředkům, a to i v aplikovaném výzkumu, který by měl mít rozhodující význam při zvyšování konkurenceschopnosti průmyslu. Nízká efektivnost výzkumu a vývoje se zpětně projevuje v nízkém zájmu soukromého kapitálu na financování. Zvýšení této efektivnosti není v příštím období možné bez selekce a diferencované podpory. Odborná veřejnost se shodla na základních problémech, které zásadně omezují efektivnost vynakládaných prostředků, a které je třeba urychleně řešit. Rozdílný názor zastává pouze reprezentace Akademie věd ČR.

Rovněž oficiální dokumenty Rady pro výzkum a vývoj uvádějí problémy, které by měla reforma řešit. Jsou jimi roztržitost státní podpory výzkumu a vývoje do mnoha rozpočtových kapitol, nefunkční systém transferu výsledků výzkumu do podnikatelské sféry, nevyhovující legislativa, nepoměr financování základního a aplikovaného výzkumu, nízká úroveň připravenosti managementu a vědeckých pracovníků a neodpovídající stupeň zapojení do mezinárodní spolupráce.

- Institucionální změny - uspořádání
  - Posílit kompetence Rady pro výzkum a vývoj s cílem zvýšit úroveň koordinace podpory výzkumu a vývoje.
  - Zřídit technologickou agenturu, jejíž hlavní náplní bude podpora aplikovaného výzkumu a vývoje, transfer poznatků výzkumu do hospodářské praxe a podpora inovačních procesů.
  - Vytvořit podmínky pro rozvoj základního výzkumu v rámci činnosti vysokých škol a využívat výsledků ve výuce a hospodářské praxi.

- K zakotvení reformních kroků zásadně a urychleně novelizovat zákon č. 130/2002 Sb. na zákon o státní podpoře výzkumu, vývoje a inovací včetně souvisejících prováděcích předpisů.
- **Financování**
  - Realizovat program zaručující zvýšení státních financí věnovaných na podporu výzkumu a vývoje tak, aby byla naplněna doporučení Lisabonské strategie zemí EU (1% HDP z veřejných a 2% HDP ze soukromých zdrojů do roku 2010).
  - Finanční prostředky věnovat přednostně na podporu projektů, u kterých je vysoká pravděpodobnost úspěšného řešení a aplikace v praxi. Preferovat financování projektů, při jejichž řešení dochází k propojení soukromého kapitálu s veřejnými zdroji. Pro zapojení zejména malých a středních podniků rozvíjet systém nepřímé podpory.
  - Snížit počet kapitol ve státním rozpočtu, jejichž obsahem jsou finanční zdroje věnované na podporu výzkumu a vývoje.
- **Hodnocení výsledků**
  - Vytvořit systém hodnocení umožňující selekci výzkumných kapacit s cílem posilovat organizace dosahující nadprůměrných výsledků.
  - Prostřednictvím systému hodnocení zvýšit míru koncentrace kapacit, a tím zvýšit efektivnost vynakládaných prostředků.
- **Lidské zdroje**
  - Podporovat vysoké školy s technickým a přírodovědným zaměřením, a to především úpravou finančních dotací státu na jejich provoz a studium a cílevědomou propagační kampaní.
  - Vytvořit výhodné podmínky pro stáže doktorandů na zahraničních univerzitách a výzkumných centrech, stejně jako podmínky pro práci zahraničních vědeckých pracovníků v ČR.
  - Posílit a účinně koordinovat podporu začínajících pracovníků výzkumu (do 35 let).

ROZVOJ DOPRAVY A DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY

Nejzávažnějším problémem je špatný stav a pomalý postup výstavby a rekonstrukcí dopravní infrastruktury všech oborů dopravy, zvláště s mimořádnými problémy v oblasti výstavby dálnic, silnic první třídy, dostavby železničních koridorů a trvalé nechuť řešit plavební stupně na řece Labi.

Zanedbanost dopravní infrastruktury je evropskými experty kvantifikována na úroveň více než jednoho bilionu korun. I když je zpracován kvalifikovaný dokument Strategie dopravy, nebyl zatím žádnou vládou důsledně plněn právě v oblasti výstavby a rekonstrukcí dopravní infrastruktury. Minimální objem prostředků ve výši 100 miliard ročně nebyl dosud nikdy naplněn. Navíc je stále velká nechuť řešit strategické dopravní stavby s pomocí privátního kapitálu metodou PPP projektů.

Vážný problém představuje vodní doprava, ať již v oblasti výstavby jezů nebo finančních podpor při špatných plavebních podmínkách. I když na všechny problémy existují usnesení vlády ČR, nejsou reálně řešeny a obor vodní dopravy je na pokraji totální likvidace, i když jde o nejekologičtější obor dopravy.

V posledním období se zhoršila i podpora veřejné osobní dopravy, a to ať již v oblasti provozního finančního zabezpečení ze strany státu a krajů, nebo především v oblasti podpory

obnovy vozového parku vozidel všech tří druhů doprav. Mimořádně špatné je zatím řešení státu u podpory obnovy vozového parku ekologických vozidel.

- Zajistit financování dopravní infrastruktury podle vládou přijatého dokumentu GEPARDI (Generální plán rozvoje dopravní infrastruktury), k tomu účelu zvýšit příspěvek ze spotřebních daní z 20 na 50% a využít systém projektů PPP za účelem větší ekonomičnosti staveb.
- Koncentrovat finanční zdroje zejména na dostavbu dálniční sítě, na výstavbu mezinárodních železničních koridorů a plavebních stupňů v povodí Labe.
- Přijmout zákon o veřejné dopravě navazující na nařízení EU k veřejným službám v železniční a autobusové dopravě. Zákon je nutnou legislativní oporou pro podporu veřejné osobní dopravy ze strany státu a krajů.
- Zpracovat a důsledně realizovat program podporující výstavbu veřejných logistických center a rozvoj kombinované dopravy.
- Přijmout program podpory vodní dopravy jako ekologicky šetrného dopravního oboru.
- Přijmout opatření k rychlé obnově vozového parku veřejné i osobní dopravy.

ZAJIŠTĚNÍ ENERGETICKÝCH ZDROJŮ

Současné Programové prohlášení vlády je v přímém rozporu s platnou Státní energetickou koncepcí z roku 2004. Odmítá dva základní stavební kameny této koncepce, a to využití hnědého uhlí za územními limity těžby a nové jaderné zdroje. Zároveň nenabízí alternativní řešení zabezpečení energetických potřeb ČR. Tento rozpor může ohrozit dlouhodobou spolehlivost elektrizační soustavy a přípravu obnovy dožívajících elektráren a velkých soustav centrálního zásobování teplem.

Česká republika vypracovala realistický Akční plán energetické účinnosti do roku 2016. Není sporu o potřebě snižovat energetickou náročnost, ale požadavky na úspory energie musí být ekonomicky průchozí. Zatím například neexistuje postoj k požadavku EU snížit spotřebu primárních zdrojů o 20% do roku 2020. Bez analýzy reálných možností úspor energie by splnění tohoto cíle mohlo omezit růst ekonomiky.

Od roku 2008 vstupuje v platnost zdanění energetických komodit v souladu s legislativou EU. Tyto ekologické daně navzdory vládnímu slibu překračují minimální sazby povinné v EU, a zatím není vyřešen ani příslib výnosové neutrality těchto daní. Konkurenceschopnost zásadně ovlivní i další etapy ekologické daňové reformy.

Podíl obnovitelných zdrojů na výrobě energie vzrostl a bude se dále zvyšovat. Státní energetická koncepce počítá s podílem 15,7% primárních zdrojů a 16,9% výroby elektřiny v roce 2030. Reálně je možné do roku 2020 dosáhnout podíl obnovitelných zdrojů 8% na celkových zdrojích. Odpovědné stanovení podílu obnovitelných zdrojů vyžaduje analyzovat a respektovat omezující faktory vyplývající z podmínek v ČR.

Oblast zvláštní důležitosti představuje elektroenergetika. Na dalším růstu spotřeby elektřiny (do roku 2010 kolem 2% ročně, poté se snižujícím se tempem růstu) se shoduje většina prognóz. Zásadní rozdíly však vznikají při hledání řešení. Podstatu výroby elektřiny v ČR dnes tvoří uhelné a jaderné zdroje (v roce 2006 téměř 93%), které jsou však Programovým prohlášením vlády omezovány. Problémem elektroenergetiky je i složitá právní úprava stanovující postupy v provozu a rozvoji energetických sítí, zejména přenosové soustavy.

ČR se nemůže spoléhat na dovoz elektrické energie ze sousedních zemí, protože ty vykazují výhledově spíše negativní výkonovou bilanci. Ve většině zemí ani neexistují schválené plány rozvoje a obnovy výrobní základny.

- Odstranit zábrany ve využití všech domácích zdrojů energie – zrušit vládní usnesení o tzv. ekologických územních limitech těžby hnědého uhlí a rozhodnout o zahájení přípravy výstavby jaderného zdroje.
- Zjednodušit legislativní přípravu výstavby a obnovy energetických zdrojů a sítí. Rovněž zjednodušit legislativu stanovující postupy v provozu a rozvoji energetických sítí, zejména přenosové soustavy.
- Zavést opatření k růstu konkurence ve všech fázích energetického řetězce:
  - zvýšení konkurence ve zdrojích a výrobě elektřiny,
  - odstranění úzkých míst v distribuci a přenosu s cílem zvýšení přenosových kapacit,
  - odstraňování všech administrativních bariér při změně dodavatele elektrické energie, které po liberalizaci obchodu s energiemi přetrvaly.
- Držet sazby spotřebních daní z energií na stávající úrovni při dodržení principu výnosové neutrality.
- Nezavádět nové daně (např. uhlíkové), které povedou k dalšímu zdražení energií, narušují tržní prostředí i konkurenceschopnost.
- Vyhodnotit přínosy a náklady podpory obnovitelných zdrojů zejména z hlediska přijetí cílových hodnot jejich podílu na energetických zdrojích.
- Zpracovat analýzu reálných možností úspor energie. Dle stanovených cílů stimulovat dosažení těchto úspor u všech spotřebitelů.

PODPORA EKONOMICKÝCH ZÁJMŮ ČR V MEZINÁRODNÍM PROSTŘEDÍ

Podmínky pro rozvoj podnikání a hospodářský růst jsou stále více ovlivňovány opatřeními Evropské komise. I když nelze přeceňovat vliv České republiky na politiku EU, je třeba v postojích české vlády jasně deklarovat národní zájmy a k jejich prosazování se spojit zejména s novými členskými zeměmi, které řeší podobné problémy. Pasivita při prosazování národních zájmů zužuje prostor pro hospodářskou politiku, která je determinována opatřeními přijatými na úrovni EU. Jako příklad lze uvést společnou daňovou politiku, ochranu trhu a volný pohyb pracovních sil.

Předsednictví v EU je pro ČR příležitostí k otevření problémů a jejich řešení, které jsou obecně podnikatelskou veřejností vnímány jako klíčové z hlediska dalšího rozvoje evropského hospodářského prostoru. K tomu, aby byly projednávány dostatečně kvalifikovaně, je nezbytné vytvořit podmínky pro aktivní účast podnikatelské veřejnosti na tvorbě stanovisek a pozičních dokumentů.

Z proexportní politiky se stal standardní nástroj hospodářské politiky státu. Přetrvávají však rozdílné úhly pohledů MZV a MPO na to, co je prioritou zahraniční a obchodní politiky. Kompetenční spory brání razantnějším změnám systému koordinace a podpory obchodu a exportu včetně ekonomické diplomacie. Zlepšení by měla přinést připravovaná Česká rada pro obchod a investice, která však rovněž potřebuje součinnost MPO a MZV. Rada by měla dle navrženého statutu výrazně ovlivňovat ekonomickou diplomacii (příprava plánů a hodnocení činnosti obchodně ekonomických úseků, výběr ekonomických diplomatů, portfolio

služeb státu v zahraničí, definování priorit obchodní a exportní politiky, koordinování zahraniční návštěvy ústavních činitelů ČR s ekonomickým rozměrem).

Stále roste význam unijních pravidel společné obchodní politiky, která stanovují rámec pro export a import zemí EU. Tato politika by měla vytvářet podmínky pro posílení vnější konkurenceschopnosti českých firem. ČR by měla podporovat vyváženou politiku směřující k liberalizaci obchodu a k efektivnímu prosazování zájmů evropských výrobců. V rámci WTO je potřeba podporovat usnadňování mezinárodního obchodu a vymahatelnost dodržování pravidel obchodu.

Prosazování zájmů českého průmyslu v EU a využití předsednictví ČR v EU

- Podpořit fungování vnitřního trhu EU (uvolnění trhu se službami, odstranění přetrvávajících překážek na trhu se zbožím a úplné uvolnění pohybu osob).
- Prosazovat efektivní správu a řízení na národní i evropské úrovni. Zjednodušit legislativu a snížit byrokratickou zátěž.
- Podporovat bezpečnou a konkurenceschopnou energetiku s důrazem na rozvinutí potenciálu jaderné energie.
- Posílit výzkum, vývoj a inovace v zájmu upevnění pozice průmyslu v Evropě.
- Prosazovat flexibilitu pracovního trhu vedoucí k zajištění pracovních míst.
- Podporovat vzdělávání a odbornou přípravu na podporu znalostního trojúhelníku vzdělání, výzkum, inovace.
- Prosazovat modernizaci společné obchodní politiky EU (Global Europe).

Zahraniční a obchodní politika akcentující zájmy ČR

- Důsledně prosazovat zájmy ČR v rámci společné obchodní politiky EU:
  - vytvářet aliance států k podpoře liberalizace obchodu průmyslovými výrobky a službami a zamezit účinkům nekalých soutěžních praktik,
  - prosazovat usnadňování mezinárodního obchodu a odstraňování netarifních překážek a zároveň důsledně uplatňovat ochranné nástroje obchodu proti nekalým praktikám, nekalé konkurenci a porušování duševního vlastnictví,
  - rozvíjet transatlantický obchodní dialog s cílem zpřístupnit trhy USA.
- Zvýšit účinnost podpory exportu lepší koordinací stávajících činností a selektivní podporou vývozu do strategických teritorií (zejména východní trhy a rychle se rozvíjející ekonomiky):
  - pro koordinaci prosazování ekonomických zájmů v zahraničí využívat činnost České rady pro obchod a investice,
  - prosadit průhledný a flexibilní systém zahraniční rozvojové spolupráce ČR jako nástroje podpory pronikání firem do rozvojových zemí,
  - pořádat a koordinovat akce podporující ekonomické zájmy ČR (např. mise, veletrhy, výstavy) na základě určení teritorií strategického zájmu.